

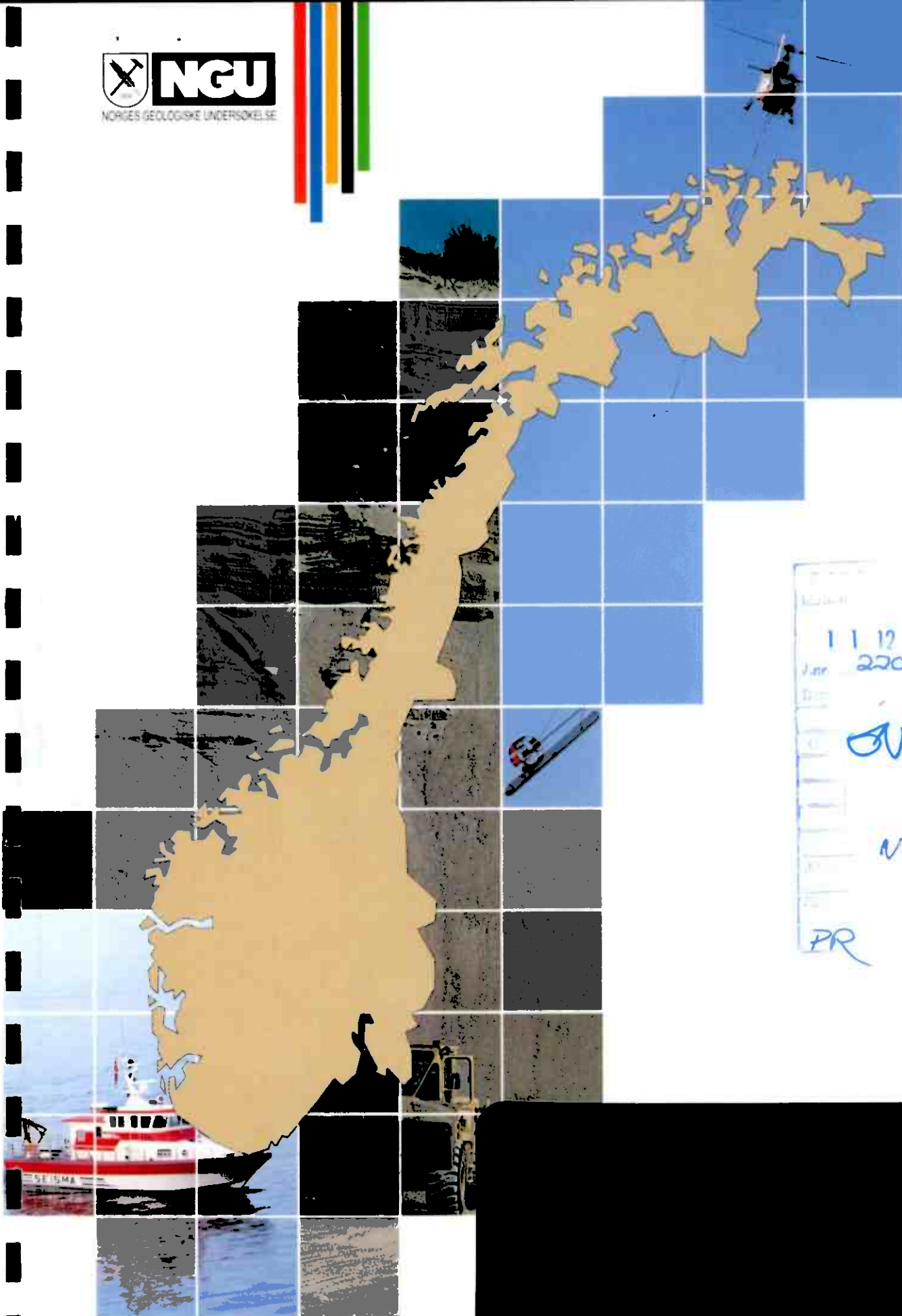


Bergvesenet

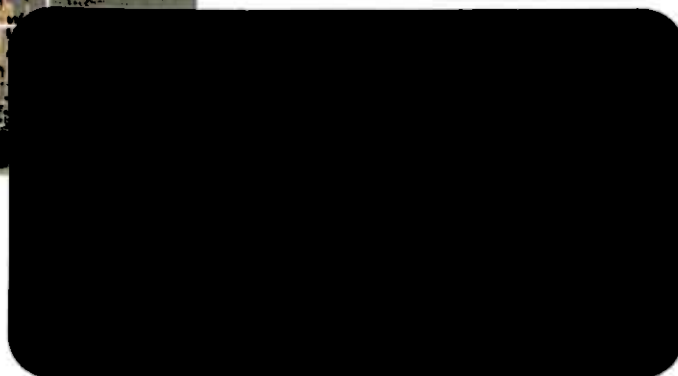
Postboks 3021, 7002 Trondheim

Rapportarkivet

Bergvesenet rapport nr BV 4531	Intern Journal nr 2209/95	Internt arkiv nr	Rapport lokalisering Trondheim	Gradering Fortrolig
Kommer fra ..arkiv	Ekstern rapport nr NGU 95.119	Oversendt fra KENOR AS	Fortrolig pga Muting	Fortrolig fra dato:
Tittel Geofysiske bakkemålinger ved Gjeddevann i Pasvik, Sør-Varanger kommune, Finnmark 1995.				
Forfatter Lauritsen, Torleif		Dato 28.059 1995	Bedrift NGU KENOR AS	
Kommune Sør-Varanger	Fylke Finnmark	Bergdistrikt Finnmark	1: 50 000 kartblad 23331	1: 250 000 kartblad Kirkenes
Fagområde Geofysikk	Dokument type Rapport	Forekomster Oksfjell Gjedde Lake Gjeddevann		
Råstofftype Malm/metall	Emneord Au			
Sammendrag Det er utført geofysiske bakkemålinger i form av IP-, magnetometri- og VLF-målinger ved Gjeddevann i Pasvik, Sørvaranger kommune. Hensikten med undersøkelsen var å påvise eventuelle gullførende sulfidmineraliseringer i kvartsitt.				



1112
2209/95
BL
OU
Nai
PR



NGU Rapport 95.119

Geofysiske bakkemålinger ved Gjeddevann i
Pasvik, Sør-Varanger Kommune, Finnmark,
1995.

BV 4531

Rapport nr.: 95.119		ISSN 0800-3416		Gradering: Lukket	
Tittel: Geofysiske bakkemålinger ved Gjeddevann i Pasvik, Sør-Varanger Kommune, Finnmark, 1995.					
Forfatter: Torleif Lauritsen			Oppdragsgiver: Kenor A/S		
Fylke: Finnmark			Kommune: Sør-Varanger		
Kartblad (M=1:250.000) Kirkenes			Kartbladnr. og -navn (M=1:50.000) 2333 I Vaggatem		
Forekomstens navn og koordinater: Gjeddevann 35W 59230 769780			Sidetall: 13		Pris:
			Kartbilag: 6		
Feltarbeid utført: August 1995		Rapportdato: 28.09.1995		Prosjektnr.: 67.6421.02	Ansvarlig: <i>Tris. Kauring</i>
Sammendrag: Det er utført geofysiske bakkemålinger i form av IP-, magnetometri- og VLF-målinger ved Gjeddevann i Pasvik, Sør-Varanger kommune. Hensikten med undersøkelsene var å påvise eventuelle gullførende sulfid-mineraliseringer i kvartsitt. I tillegg ville en forsøke å utelukke områder med forhøyet magnetittinnhold fordi disse hadde vist seg å ikke inneholde gullførende sulfider (Melezhik 1995). Da det er meget få blotninger ved lokaliteten, ville en også benytte geofysikken som hjelp ved detaljkartleggingen. Anomalibildet viser en tydelig strøketretning mer eller mindre parallelt med den søndre kant av Gjeddevann. Målingene har avdekket flere soner med svake IP-anomalier (3-4%) innenfor et område med generelt høyere IP-nivå enn omgivelsene. En rekke av disse ligger innenfor lavmagnetiske områder og kan således representere mulig gullførende sulfider. Innenfor det undersøkte området ligger bakgrunnsnivået på ca. 2.5-2.6 % IP. Det er nesten ikke påvist ledningsevne- eller SP-anomalier som samsvarer med IP-anomaliene. Sulfidinnholdet i disse er derfor sannsynligvis meget lavt. Gullanomalien som er beskrevet av Melezhik (1995), ga ingen respons på IP. Ledningsevne målingene har avdekket grafittens utgående. Med støtte i VLF-kurvene har en tolket grafitten til å falle slakt mot sør.					
Emneord: Geofysikk		Elektrisk måling		Magnetometri	
Elektromagnetisk måling		Gull		Sulfid	
				Fagrapport	

INNHold

1	INNLEDNING	4
2	UTFØRELSE OG MÅLEMETODER.....	4
2.1	IP, RP, SP.....	4
2.2	Magnetometri	5
2.3	VLF	6
3	RESULTATER	6
3.1	IP, RP, SP.....	6
3.2	Magnetometri	7
3.3	VLF	8
4	KONKLUSJON	9
5	REFERANSER	10

FIGURER

- Figur 1: VLF målekurver, Profilene 800 Ø, 900 Ø og 1000 Ø.
Figur 2: VLF målekurver, Profilene 1100 Ø, 1200 Ø og 1300 Ø.
Figur 3: VLF målekurver, Profilene 1400 Ø og 1500 Ø.

KARTBILAG

- 95.119-01 Oversiktskart 1:50 000
95.119-02 Oversiktskart 1: 5 000
95.119-03 IP - fargestripekart
95.119-04 Ledningsevne - fargestripekart
95.119-05 Magnetometri - fargestripekart
95.119-06 Geofysisk tolkningskart, IP/RP/SP
95.119-07 Geofysisk tolkningskart, VLF/MAG.

1 INNLEDNING

På oppdrag fra Kenor A/S har NGU utført geofysiske bakkemålinger ved Gjeddevann i Pasvik, Sør-Varanger kommune. Vannet ligger 3 km sør for Oksfjellet (kartbilag -01) og er ikke navnsatt på kartet. De geofysiske metodene som ble benyttet var IP (Indusert Polarisasjon), RP (Resistivity Potential), SP (Self Potential), magnetometri (totalfeltmålinger) og VLF (Very Low Frequency). Måleområdets lokalisering framgår av kartbilag -01. I forkant av undersøkelsen var det påvist gull i blokker ved søndre bredd av Gjeddevann (Melezhik 1995). Gullmineraliseringen er knyttet til sulfidrike partier i kvartsitt, mens en annen type magnetittførende kvartsitt uten sulfider, ikke inneholder gull. Hensikten med målingene var å påvise eventuelle nye sulfid-mineraliseringer samt å kartlegge magnetittførende partier. En grafittførende fyllitt-sone er, på bakgrunn av tidligere geofysiske flymålinger, tolket til å gå midt i Gjeddevann, i vannets lengderetning (Lieungh 1988). Da det er meget få blotninger i området, ville geofysikken også være til stor hjelp ved detaljkartleggingen, som f.eks. å fastsette den nøyaktige beliggenheten av denne grafitt-kontakten.

Navnet Gjeddevann ble først brukt av V. Melezhik etter konfrontasjon med storgjedda i forbindelse med det første funnet av mineraliserte blokker.

2 UTFØRELSE OG MÅLEMETODER

Som utgangspunkt for de geofysiske undersøkelsene ble det satt ut et stikningsnett med basislinje (1000 N) langs den søndre del av Gjeddevann. Basislinjens retning er øst-vest (90°-270°). Profilene som går 90° på basislinjen, har en innbyrdes avstand på 50 meter. Basislinjen og profilene ble stukket med siktekompass og målebånd, og er merket for hver 25. meter med trestikker, påskrevet koordinater i et egendefinert koordinatsystem.

En del av profilene ble forlenget ut i Gjeddevann. I slike tilfeller ble det benyttet gummibåter, og et tau ble spent over vannet for lettere å holde avstand og retning på profilene. Profilenes innbyrdes plassering er vist i kartbilag -02. Da det ikke finnes økonomiske kart i ønsket målestokk over området, er alle detaljkart i denne rapporten basert på forstørrelser fra kartblad 2333 I i målestokk 1: 50 000 (M711-serien). Noen unøyaktigheter kan derfor forekomme.

Det ble målt ca. 3.7 profilkm., fordelt på 16 profiler.

2.1 IP, RP, SP

Ved IP-målingene ble NGUs egenproduserte IP-utrustning benyttet. Metoden kombinerer IP, RP og SP. Dette er den best egnede metoden for å påvise eventuelle svake sulfid-impregnasjoner. IP-målinger gir informasjon om berggrunnens innhold av elektron-ledende

mineraler, uansett om disse gir øket elektrisk ledningsevne eller ikke. Metoden egner seg derfor godt til å påvise impregnasjons-malm, men kompakte sulfid-mineraliseringer gir også IP-effekt.

RP-målinger gir informasjon om de relative elektriske ledningsevne-/motstandsforhold i et område. Måleverdien kan i mange tilfeller være av riktig størrelsesorden, men dette avhenger sterkt av målegeometri, ledernes geometri og eventuelle forstyrrelser i strømforløpet ut fra elektrodene. RP-målingene blir derfor presentert som beregnet tilsynelatende ledningsevne.

SP-målinger gir som regel anomalier over gode dagnære ledere, men kan også gi anomalier over impregnasjonsmalmer. Vannstrømning og biologisk aktivitet kan også gi SP-anomalier, men disse er som regel svake.

IP-målingene ble utført med gradient elektrodekonfigurasjon. Ved denne konfigurasjonen plasseres to faste strømelektroder langt utenfor målefeltet, én på hver side av feltet. Strømelektrodenes plassering er angitt i kartbilag -02. To målelektroder (potensialelektroder) med liten innbyrdes avstand (12.5 m) ble flyttet langs måleprofilene. I anomale områder ble avstanden mellom potensialelektrodene redusert til 6.25 m. Måleverdiene plottes midt mellom potensialelektrodene. Den beskjedne avstanden mellom potensialelektrodene har liten betydning for dybderekkevidden. Denne er bestemt av avstanden mellom strømelektrodene og graden av mineralisering.

2.2 Magnetometri

Ved magnetiske målinger kartlegges bergartens magnetiske egenskaper. I praksis er det mineralene magnetitt og pyrrhotitt (magnetkis), som gir anomalier, og magnetiske målinger gir derfor et bilde av bergartens innhold av disse. De magnetiske målingene ble utført som totalfeltsmålinger, dvs. måling av jordas totale magnetfelt. Metoden fungerer ved at magnetiserbare objekter som er plassert i jordas magnetfelt selv vil indusere et magnetfelt. Styrken av dette feltet vil være avhengig av objektets volum, dets evne til å la seg magnetisere (susceptibilitet) og geometri. Vanligvis er dette feltet rettet med jordfeltet, og den totale feltstyrken blir høyere enn stedets normale verdier (positive anomalier). På grunn av geometri og eventuell remanent magnetisering kan imidlertid det induserte feltet også svekke totalfeltet (negative anomalier). De magnetiske anomalienes styrke vil øke med berggrunnens innhold av magnetkis og jernoksyd (hovedsakelig magnetitt) og avta med dypet ned til mineraliseringen. Dersom anomaliårsakene ligger tett sammen, vil de kunne influere på hverandre slik at en ikke får en «riktig» kurveform.

Målingene ble utført med to protonmagnetometre av typen Scintrex MP-3, med målenøyaktighet ± 0.1 nT. Det ene ble brukt som basemagnetometer for korrigering av daglige variasjoner i magnetfeltet. De magnetiske forholdene var meget stabile i måleperioden. Ved

profil-målingene ble sonden plassert ca. 1.6 m over bakken, og ved måling over vannet, ca. 0.5 m over vannflata. Målepunktavstanden ble satt til 6.25 m.

2.3 VLF

VLF er en elektromagnetisk metode som benytter det elektromagnetiske feltet fra fjerntliggende radiosendere som energiseringskilde. En eventuell malm i bakken, vil virke som en antenne, og den induserte vekselstrømmen i malmen vil sette opp et sekundært elektromagnetisk felt rundt lederen. Det er dette sekundære feltets avvik fra det normale feltet vi måler med VLF-metoden. På grunn av de relativt høye frekvensene som benyttes (15-30 kHz) vil en ved VLF-målinger, i tillegg til å påvise gode ledere, også normalt få indikasjoner på slepper, forkastninger og sprekkesoner.

VLF-målingene ble utført med NGUs egenproduserte instrument, og en har benyttet den engelske senderen GYD med en frekvens på 19.0 kHz. Måleforholdene var meget varierende under undersøkelsen, noe som gjorde det vanskelig blant annet å fullføre profilene 900 Ø og 1400 Ø.

3 RESULTATER

3.1 IP, RP og SP

Resultatene fra IP- og RP-målingene er presentert som fargestripekart (henholdsvis kartbilagene -03 og -04), samt i tolkingskart (kartbilag -06). Resultatet av SP-målingene er ikke vist i eget kartbilag, men presenteres sammen med de øvrige målemetoder i tolkingskartet (kartbilag -06). P.g.a. den meget sterke ledningsevnen i grafitt, vil en ikke få bygd opp særlig målbare spenninger over den grafittførende fyllitten når strømmen slås på. Signal/støy-forholdet blir dermed meget lavt, og IP-verdiene over grafitt-sonen vil således ikke være reelle. En har derfor valgt å se bort fra disse verdiene i tolkingsarbeidet.

Anomalibildet viser en tydelig strøkretning mer eller mindre parallelt med den søndre kant av Gjeddevann. Målingene har avdekket flere soner med svake IP-anomalier (3-4 %). Flere av disse ligger innenfor lavmagnetiske områder (kartbilag -05), og kan således representere mulige gullførende sulfider (Melezhik 1995). Mineraler magnetitt kan til en viss grad gi IP-effekt, og kan muligens forklare sammenfall mellom magnetiske- og IP-anomalier. Som det framgår av fargestripekartet (-03), ligger de aller fleste IP-anomalier innenfor et område med et generelt, litt høyere IP-nivå enn bakgrunnsnivået på ca. 2.5-2.6 %. Høyest nivå har en på profilene 800 Ø, 850 Ø og 900 Ø. De største IP-verdiene her danner en sammenhengende sone som går fra koordinat 800 Ø/1000 N til vannkanten ved profil 950 Ø. Øst for profil 1050 Ø sees to mer eller mindre parallelle IP-soner nord for basislinja, 1000 N. Disse går tilnærmet

parallelt med søndre vannkant, og kan følges ut av måleområdet i øst. I tillegg til disse sees flere korte IP-soner (50-100 m). Ellers legger en merke til at målingene langs profil 1030 Ø, som går over gull-anomalien (Melezhik 1995), ikke gir respons på IP. Dette skyldes at sulfidforekomstene her er funnet i løsblokker og at disse er for små til å gi målbar respons.

Vanligvis vil RP- og SP-målingene gi tilleggsopplysninger om variasjoner i de forskjellige lederes ledningsevne. I de fleste tilfeller er sulfidinnholdet i de sonene som har gitt IP-anomalier, tydeligvis meget lavt, da det nesten ikke er påvist noen ledningsevne- eller SP-anomalier som samsvarer med IP-anomaliene. RP-målingene ga ingen tydelige, godt ledende soner sør for vannet. Ledningsevne-verdiene er generelt meget lave i dette området. Derimot ser det ut til at den tilsynelatende ledningsevnen stiger jevnt mot grafitt-kontakten, hvor den øker dramatisk. Grafitt-kontakten trer således tydelig fram på disse målingene. På tolkingskartet er dette markert som partier hvor tilsynelatende ledningsevne overstiger 10 mS/m. Den gradvise økningen av ledningsevnen fram mot grafittens utgående antyder et slakt sørlig fall.

3.2 Magnetometri

Måleresultatene er vist i fargestripekart og i tolkingskart, som angitt i innholdsfortegnelsen (kartbilagene -05 og -07). I fargestripekartet har en valgt å presentere verdiene som residualfeltverdier, dvs. at det naturlige bakgrunnsnivået (53750 nT) er trukket fra. Magnetiske anomalier er avvik fra dette normalfeltet. Magnetiske anomalier i tilknytning til VLF-anomalier kan skyldes magnetkis, mens magnetiske anomalier uten VLF-soner i all hovedsak kan tilskrives mineralet magnetitt (Telford et. al. 1984). Kraftige negative magnetiske anomalier som ikke kan knyttes direkte til positive anomalier, skyldes trolig remanent magnetisering, men kan også bety at profilavstanden har vært for stor til at den tilhørende positive anomalien har latt seg påvise. Ellers har en erfaring for at sprekkesoner i en ellers homogent magnetisk berggrunn, kan framtre som negative anomalier p.g.a. oksydering av magnetitt i sprekkenes (Henkel og Guzmán 1977).

Det magnetiske residualfeltet er karakterisert ved et positivt anomalt område nord for basislinjen (1000 N), fra profil 1150 Ø til profil 1400 Ø. De største magnetiske verdiene her danner to tilnærmet parallelle soner. Den nordligste sonen er sammenfallende med en kraftig VLF-anomali. VLF-anomalien er tolket til å representere kontakten mot den grafittførende fyllitten (se punkt 3.3).

Et positivt anomalt område er detektert øst for Gjeddevann (profil 1500 Ø, mellom koordinatene 1237 N og 1363 N). I vest sees et mindre område med positive magnetiske anomalier (profilene 800 Ø og 850 Ø). Et lavmagnetisk område (grønt og blått på residualfeltkartet -05), ser ut til å gå mer eller mindre sammenhengende fra profil 850 Ø (925 N - 1025 N) til profil 1350 Ø (963 N - 1000 N). Da den sulfidrike gullførende kvartsitten ikke

inneholder magnetitt, kan IP-soner i dette området være interessante. Også IP- anomalier i det lavmagnetiske området på profilene 1400 Ø til 1500 Ø bør undersøkes.

Negativt magnetisk residualfelt langs profil 1450 Ø kan imidlertid indikere oppsprekking av berggrunnen med påfølgende oksydering av magnetitten i dette området. En eventuell oppsprekking kan kanskje forklare Gjeddevannets innbuktning her.

3.3 VLF

Resultatene fra VLF-målingene er vist i figurene 1-3 og i kartbilag -07. Alle profiler har dipp-retning mot nord. Til tross for tidvis meget vanskelige måleforhold ga VLF-målingene en klar og entydig anomali. Denne er tolket til å representere grafitt-kontakten i sørkanten av Gjeddevann. VLF-anomalien er lokalisert litt sør for grafittens utgående. Dette skyldes sannsynligvis at den induserte strømmen er samlet litt innenfor kanten av grafitten, og at grafitten faller slakt mot sør. Anomali-kurvene viser tydelig sonens forløp fra ett profil til et annet. Grafitt-kontaktens retning fra profil 900 Ø til profil 800 Ø er derimot noe usikker, idet målingene påviste 2 parallelle soner på profil 800 Ø. Det forløpet som er antydnet på tolkingskartet, er valgt med støtte fra det magnetiske anomalibildet.

4 KONKLUSJON

Anomalibildet viser en tydelig strøkretning mer eller mindre parallelt med den søndre kant av Gjeddevann. Målingene har avdekket flere soner med svake IP-anomalier (3-4%), innenfor et område med generelt høyere IP-nivå enn omgivelsene. En rekke av disse ligger innenfor lavmagnetiske områder, og kan således representere mulige gullførende sulfider (Melezhik 1995). Innenfor det undersøkte området ligger bakgrunnsnivået på ca. 2.5-2.6 % IP. Det er nesten ikke påvist ledningsevne- eller SP-anomalier som samsvarer med IP-anomaliene. Sulfidinnholdet i disse er derfor sannsynligvis meget lavt.

Gullanomalien som er beskrevet av Melezhik (1995), ga ingen respons på IP.

Ledningsevнемålingene har avdekket grafittens utgående. Med støtte i VLF-kurvene har en tolket grafitten til å falle slakt mot sør.

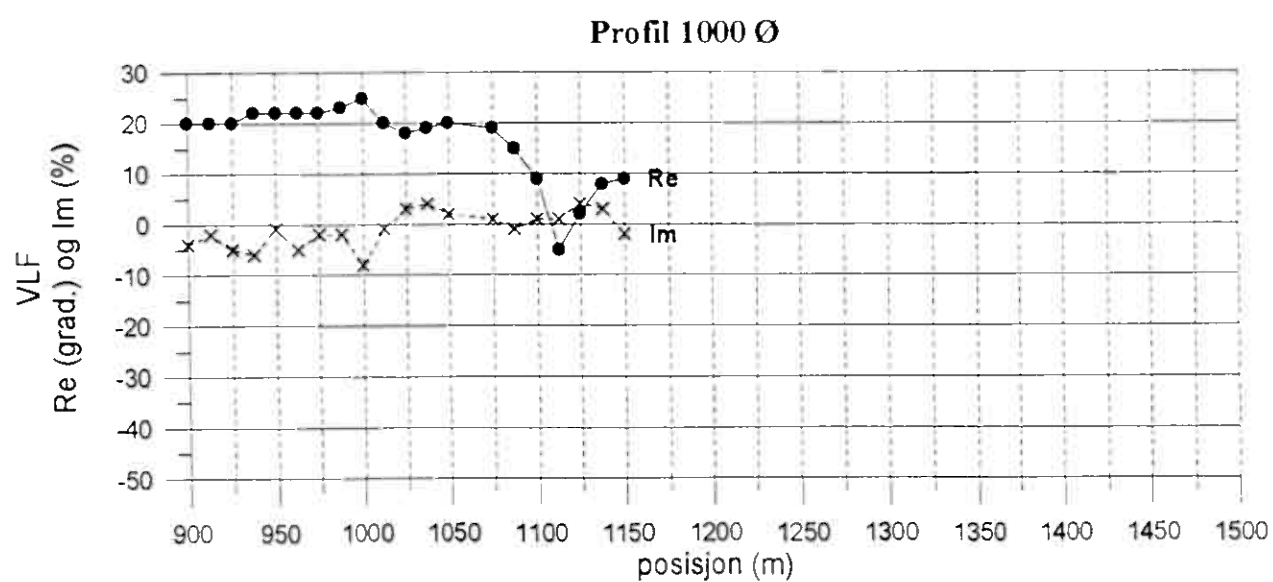
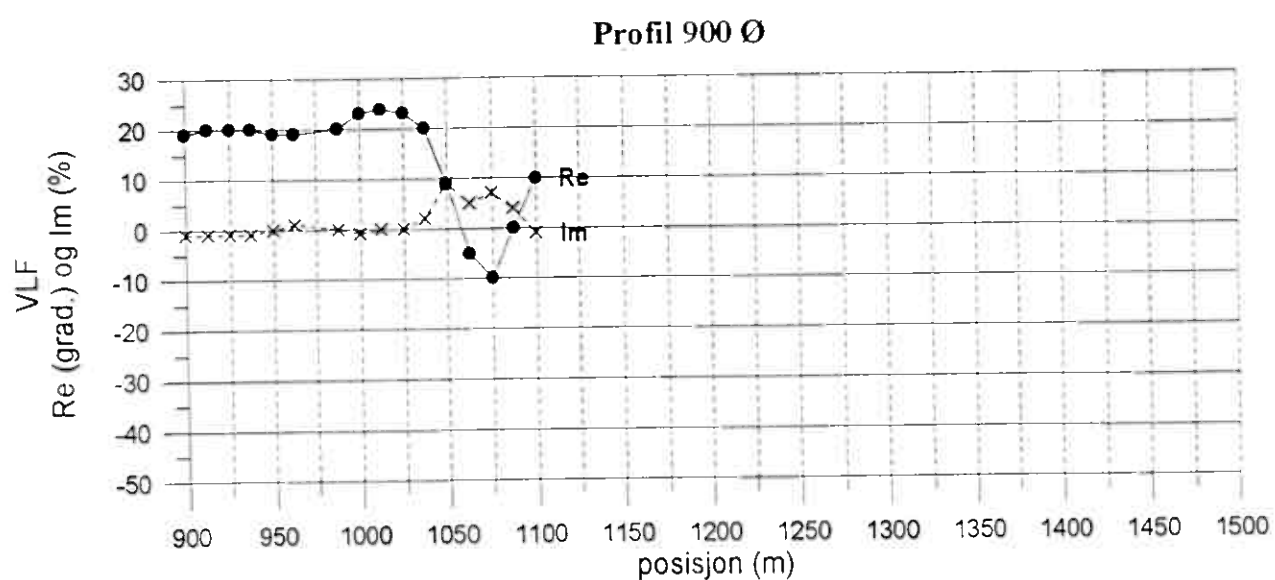
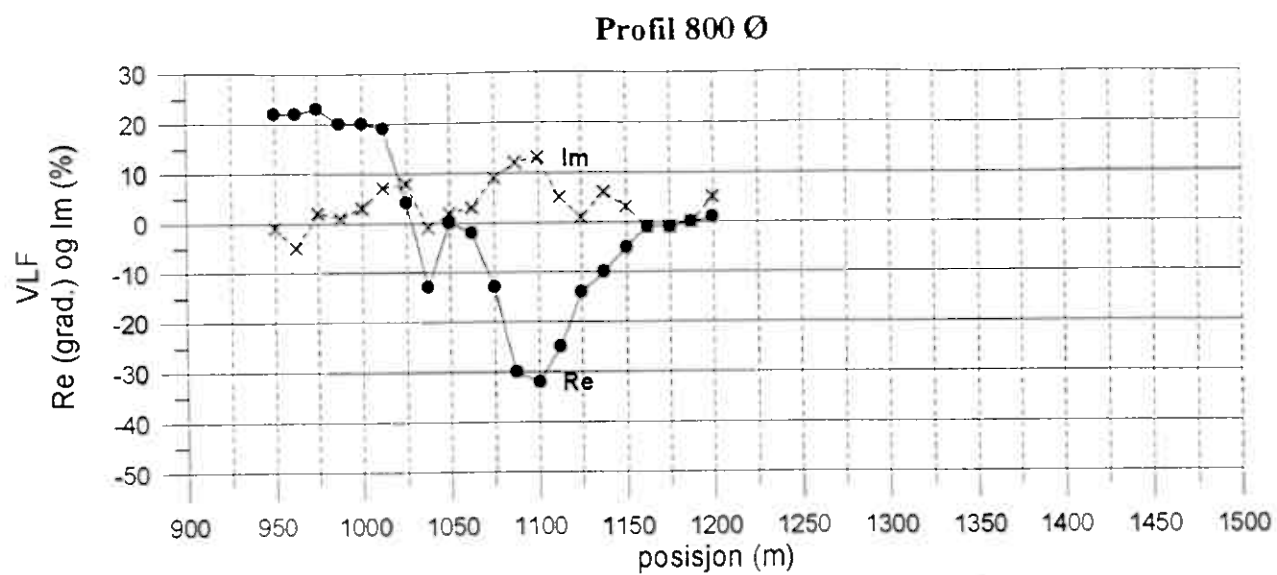
5 REFERANSER

Henkel og Guzmán 1977: Magnetic Features of Fracture Zones, *Geoexploration* 15 (173-181).

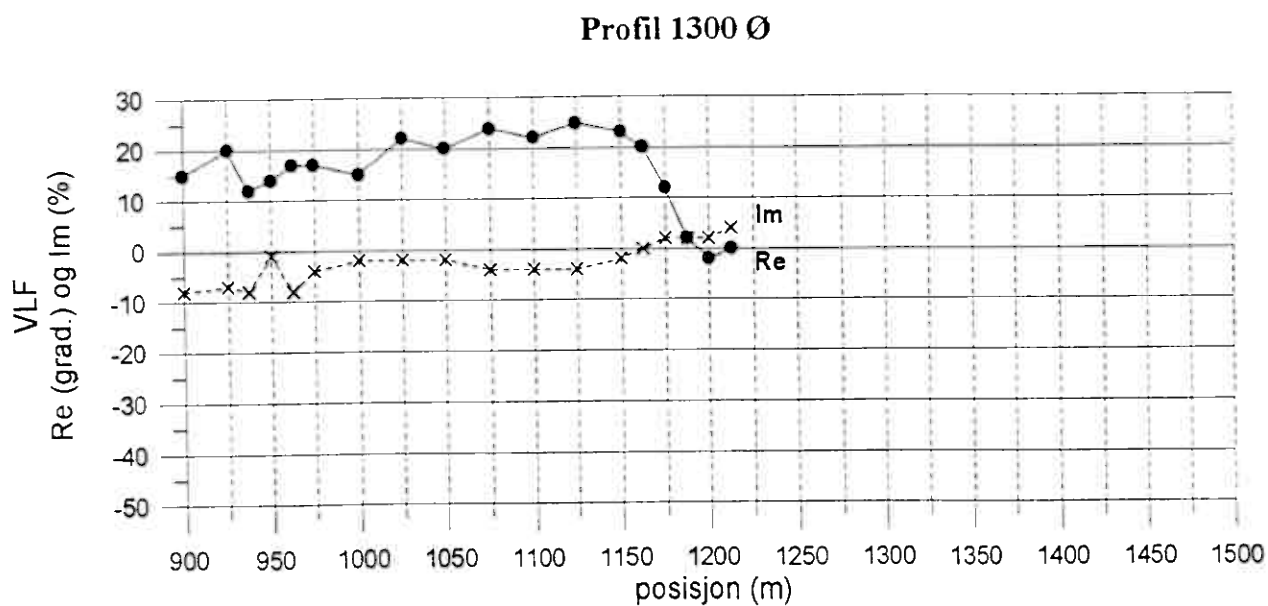
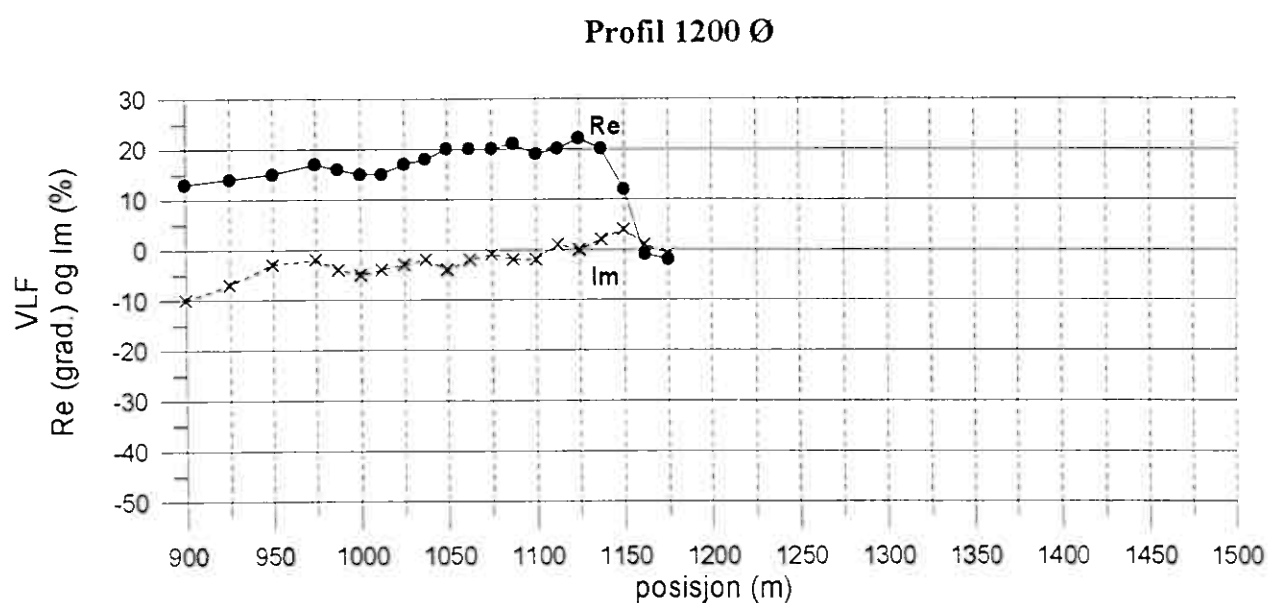
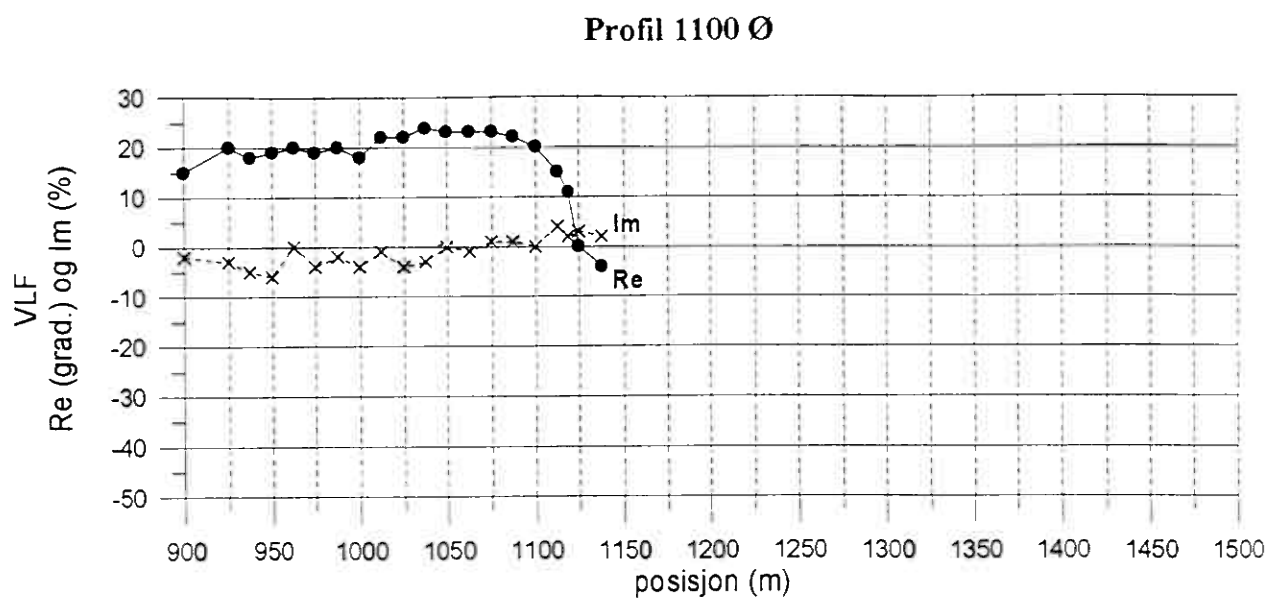
Lieungh, Bjarne 1988: VAGGATEM berggrunnskart 2333 I, 1:50 000, foreløpig utgave, *Norges geologiske undersøkelse*.

Melezhik, Victor A. 1995: The Gjedde Lake gold occurrence in Pasvik, *NGU Rapport* 95.079.

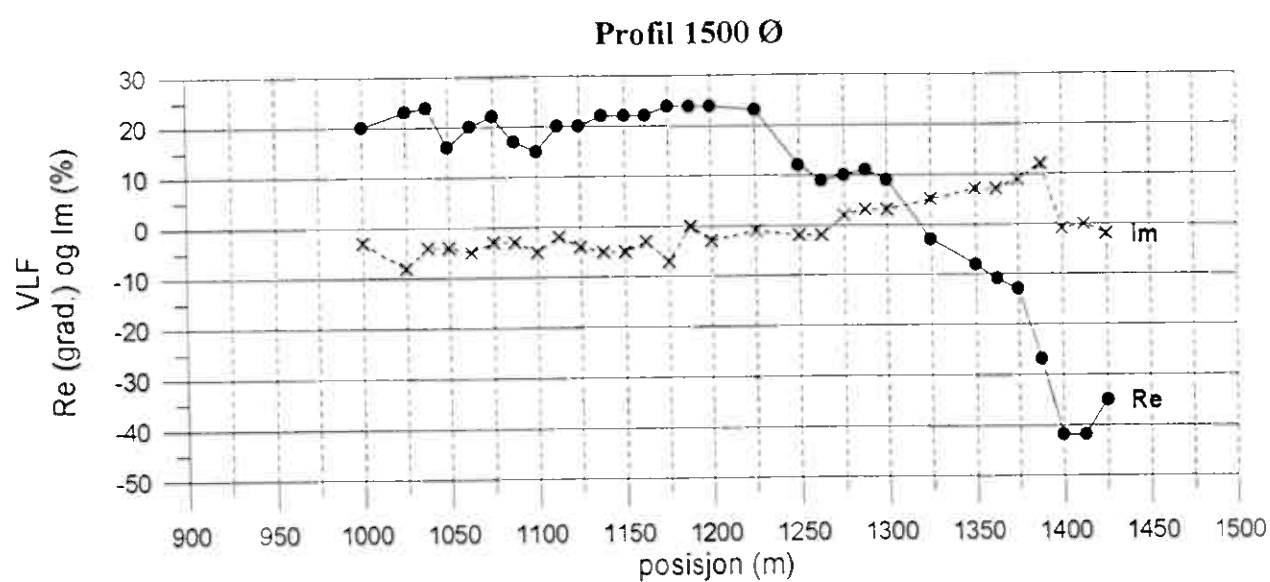
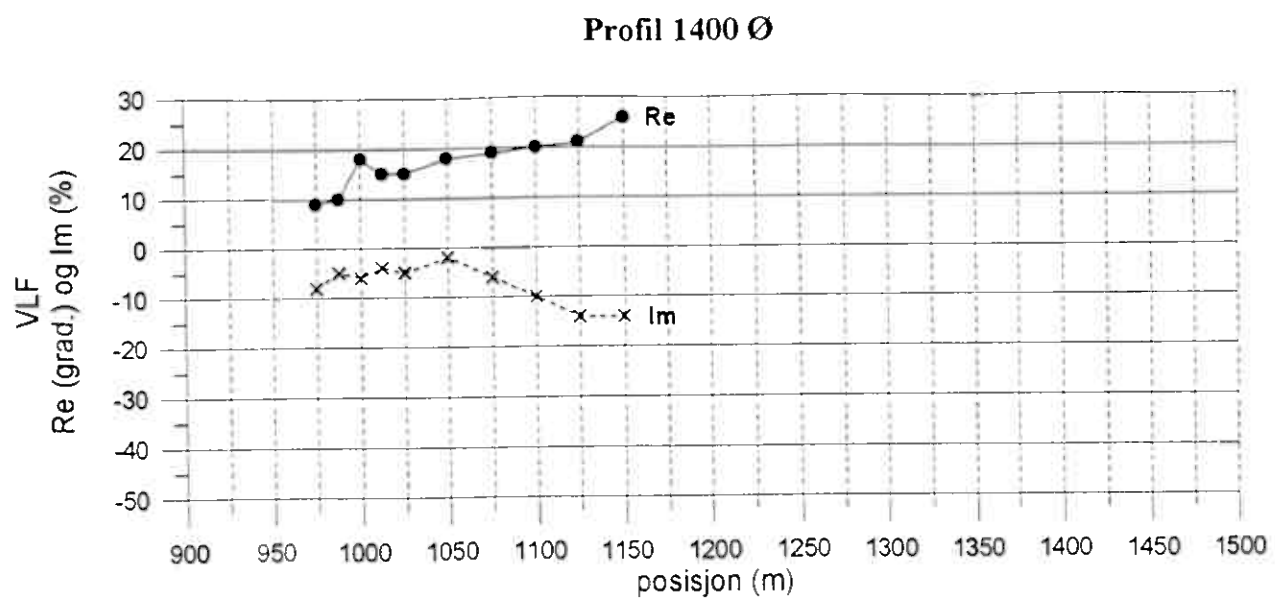
Telford, W.M, Geldart, L.P., Sheriff, R.E. og Keys, D.A. 1984: Applied Geophysics, *Cambridge University Press*.



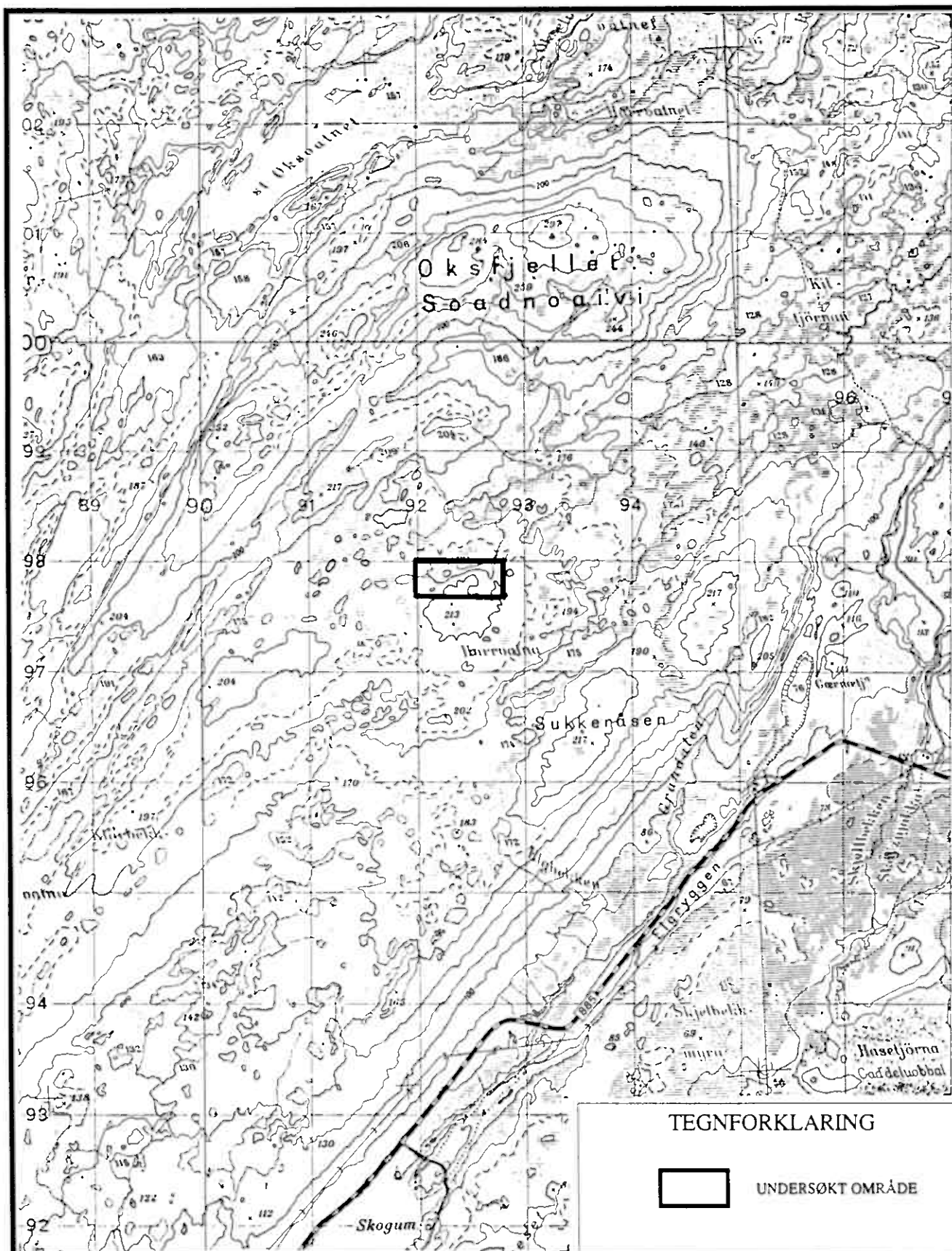
Figur 1. VLF-kurver fra profilene 800 Ø, 900 Ø og 1000 Ø.



Figur 2. VLF-kurver fra profilene 1100 Ø, 1200 Ø og 1300 Ø.



Figur 3. VLF-kurver fra profilene 1400 Ø og 1500 Ø.



KENOR A/S
OVERSIKTSKART.

GJEDDEVANN, PASVIK

SØR-VARANGER, FINNMARK

NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
TRONDHEIM

MÅLESTOKK

1: 50 000

MÅLT T.L./T.S. AUG. 1995

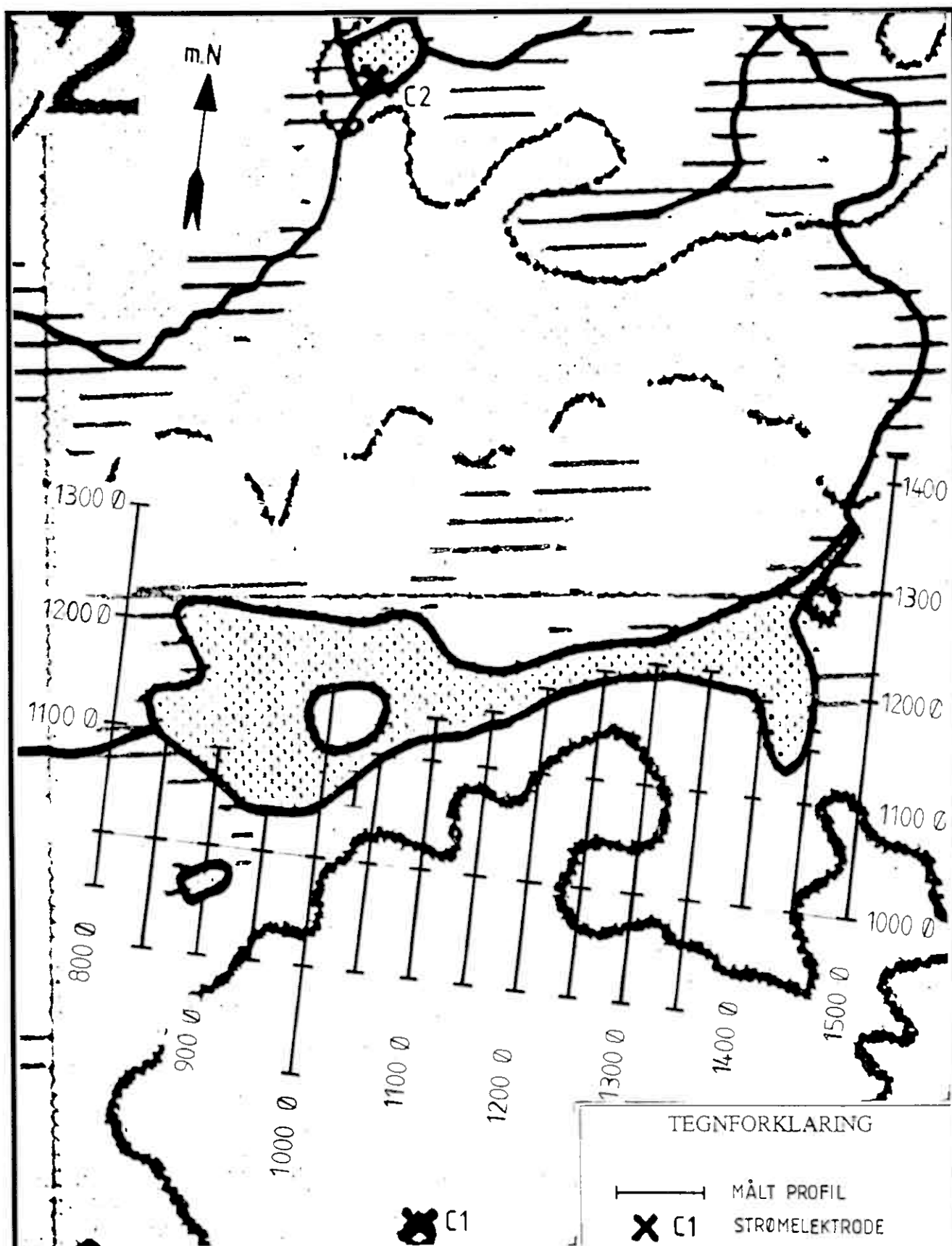
TEGN T.L. SEPT. 1995

TRAC

KFR

TEGNING NR
95.119-01

KARTBLAD NR
2333 I



TEGNFORKLARING

— MÅLT PROFIL
 X C1 STRØMELEKTRODE

KENOR A/S
 OVERSIKTSKART.

GJEDDEVANN, PASVIK

SØR-VARANGER, FINNMARK

MÅLESTOKK

1: 5 000

MÅLT T.L./T.S. AUG. 1995

TEGN T.L. SEPT. 1995

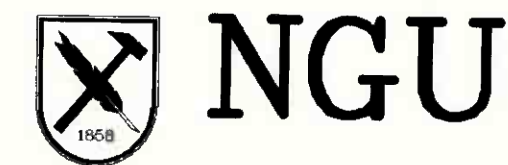
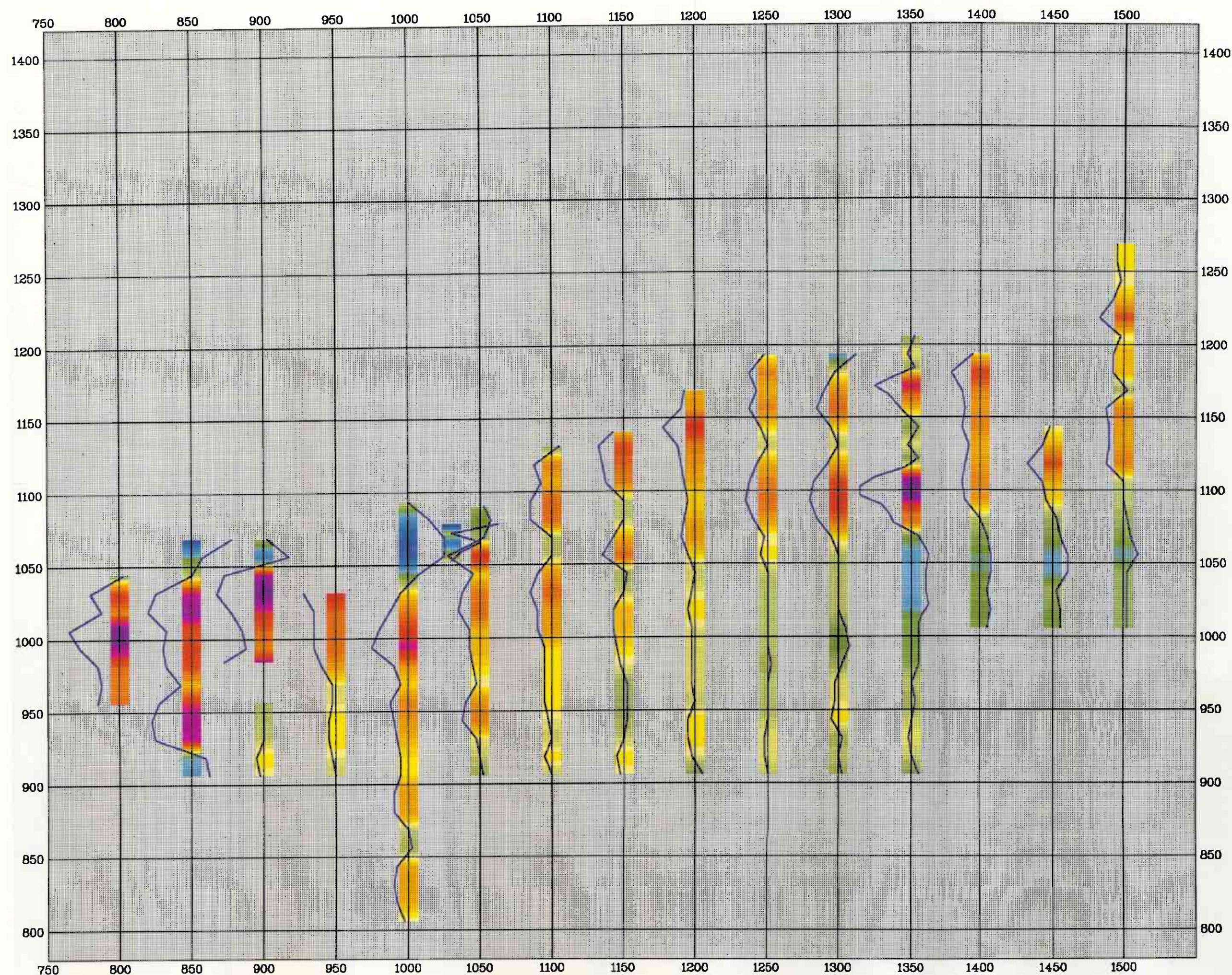
TRAC

KFR

NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
 TRONDHEIM

TEGNING NR
 95.119-02

KARTBLAD NR
 2333 I



NGU

GJEDDEVANN

Indusert polarisasjon

Fargestripekart

Profilkurver

kurveskala 1 % IP/cm

referanse 2.6 % IP

100 m

Kenor A/S
INDUSERT POLARISASJON
GJEDDEVANN, PASVIK
SØR-VARANGER KOMMUNE, FINNMARK

MALESTOKK 1:2500	MALT	TL/TS	aug. -95
	TEGN.	TL	sept. -95
	TRAC.		
	KFR.	TL	

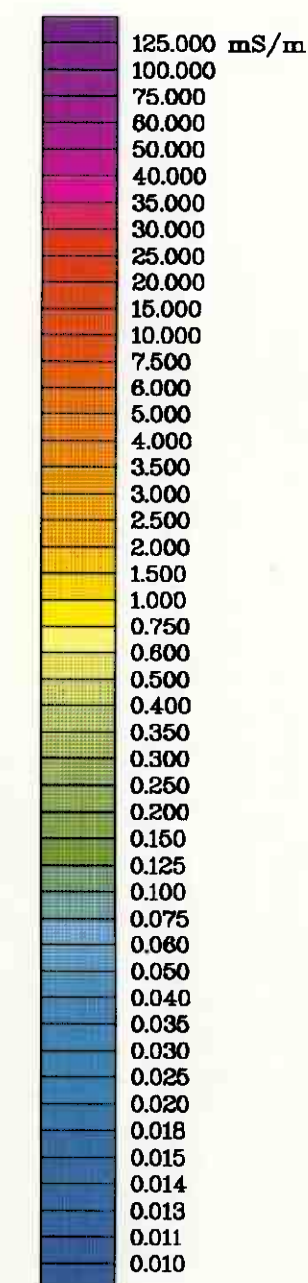
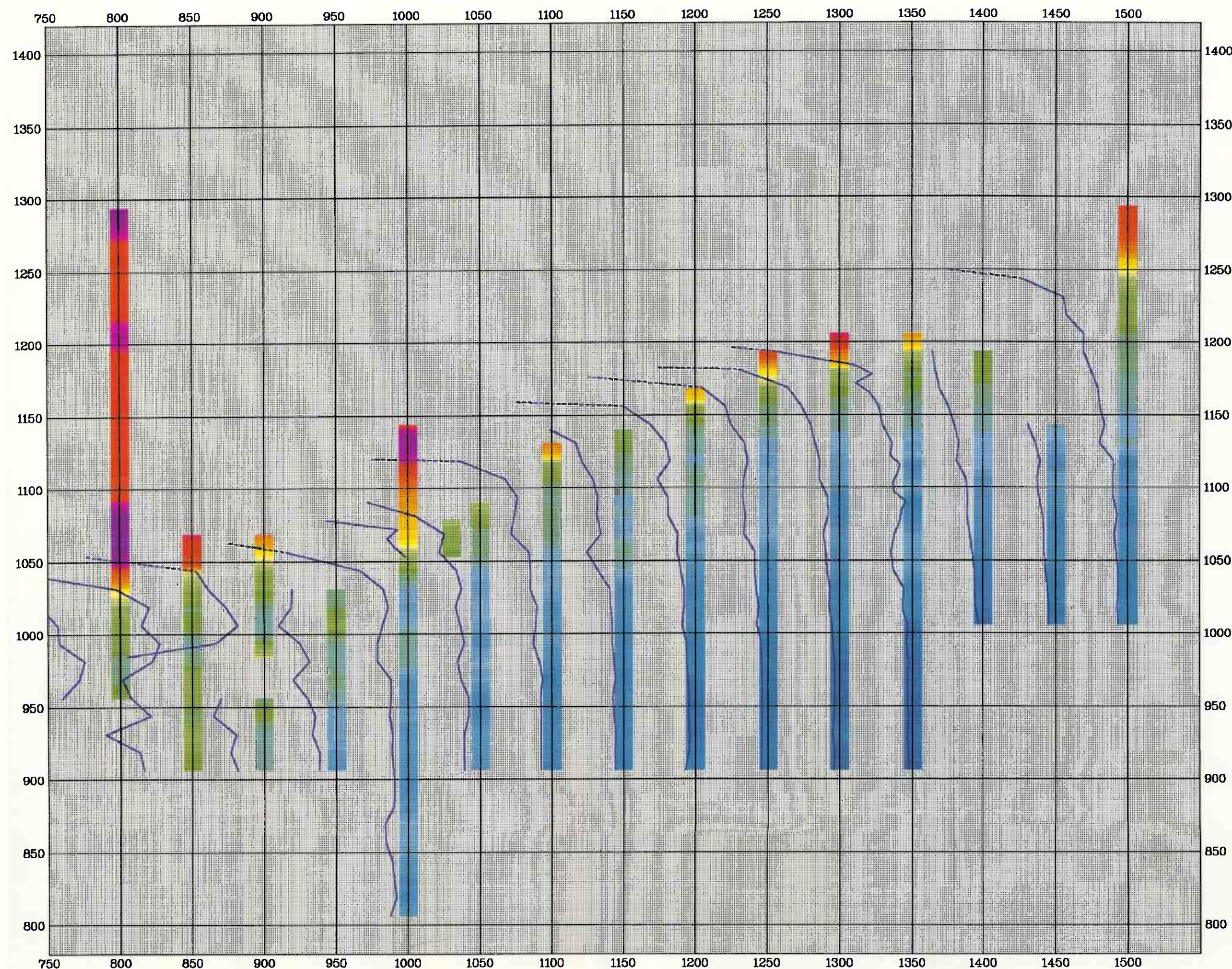
NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
TRONDHEIM

TEGNING NR.
95.119-03

KARTBLAD NR.
2333 I



NGU



GJEDDEVANN

Tilsynelatende ledningsevne

Fargestripekart

Profilkurver

kurveskala: 1 cm = 0.1 mS/m

verdier > ca. 0.5 mS/m ikke plottet

100 m

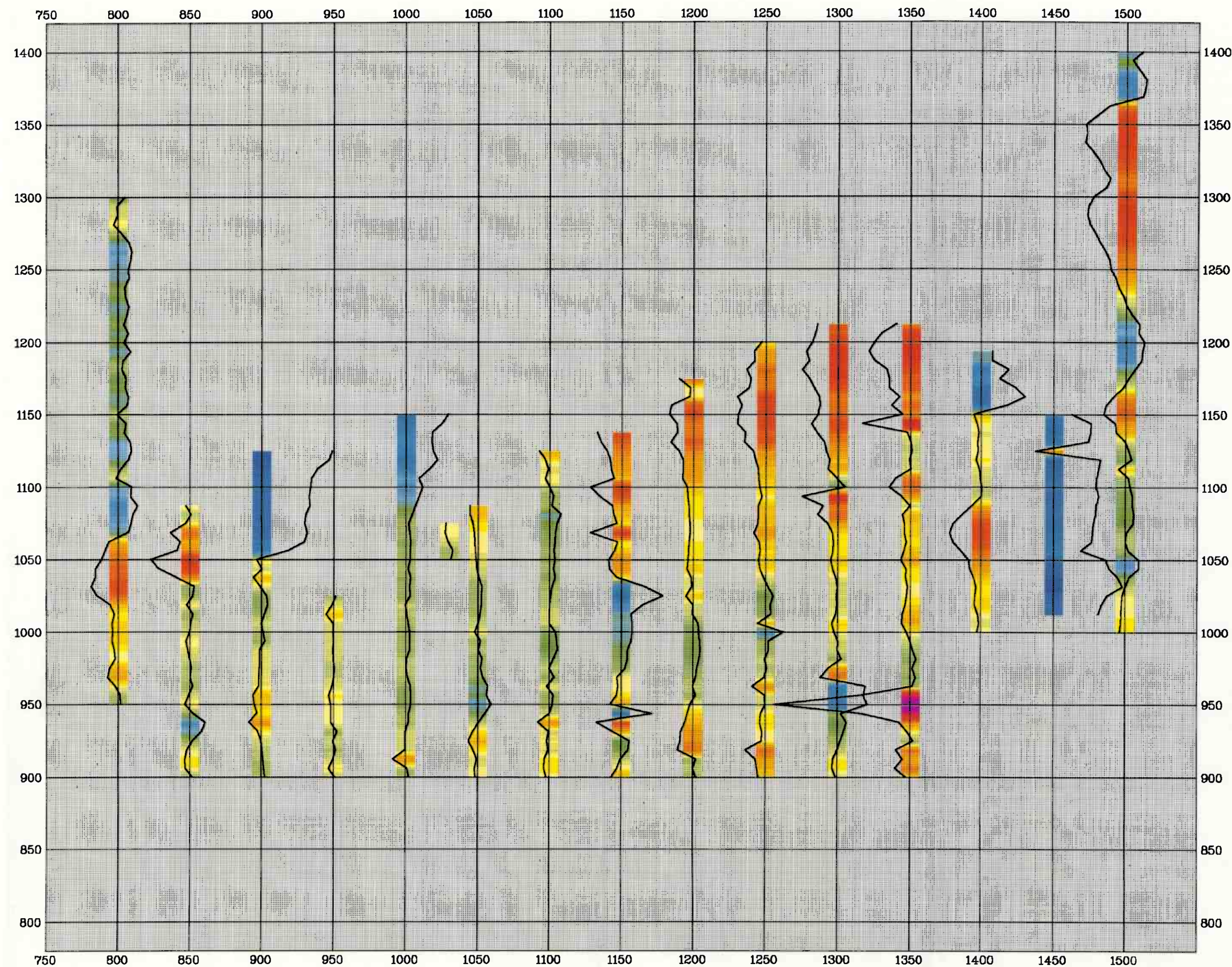
Kenor A/S
TILSYNELATENDE LEDNINGSEVNE
GJEDDEVANN, PASVIK
SØR-VARANGER KOMMUNE, FINNMARK

MALESTOKK 1:2500	MALT	TL/TS	aug. -95
	TEGN.	TL	sept. -95
	TRAC.		
	KFR.	TL	

NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
TRONDHEIM

TEGNING NR.
95.119-04

KARTBLAD NR.
2333 I



NGU

GJEDDEVANN

Magnetisk Residualfelt

Fargestripekart

Profilkurver

kurveskala 250 nT/cm

100 m

Referanse 53750 nT

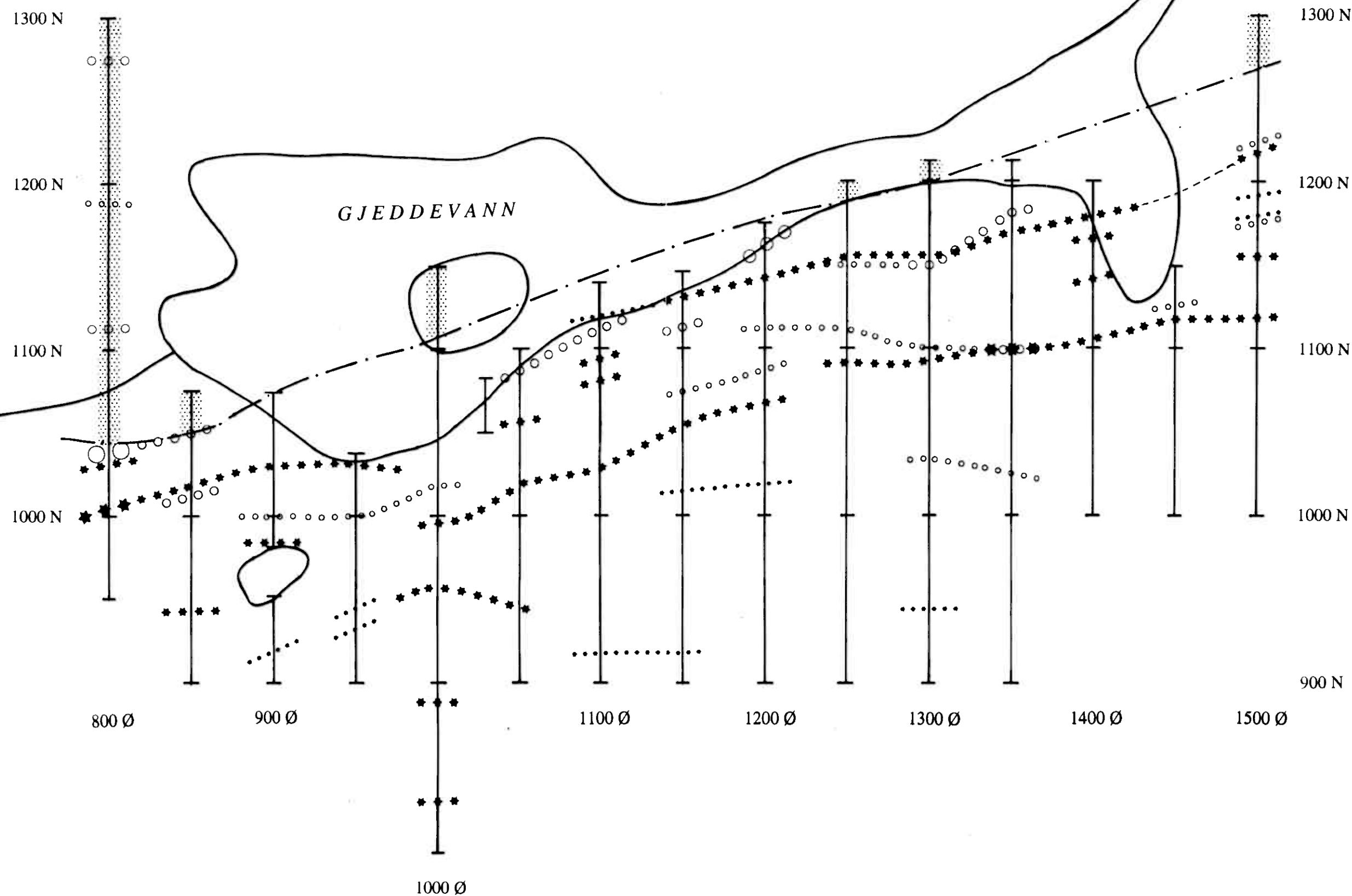
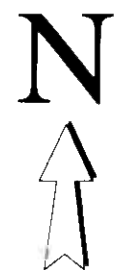
Kenor A/S
MAGNETISK RESIDUALFELT
GJEDDEVANN, PASVIK
SØR-VARANGER KOMMUNE, FINNMARK

MALESTOKK 1:2500	MALT	TS	aug. -95
	TEGN.	TL	sept. -95
	TRAC.		
	KFR.	TL	

NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
TRONDHEIM

TEGNING NR.
95.119-05

KARTBLAD NR.
2333 I



TEGNFORKLARING

- +— målt profil IP/RP/SP
- IP**
- ★★★★★ moderat IP-anomali ($\geq 4\%$)
 - ***** svak IP-anomali (3-4 %)
 - meget svak IP-anomali ($< 3\%$)
- RP**
- ledningsevne ≥ 10 mS/m
- SP**
- sterk SP-anomali (≥ 500 mV)
 - moderat SP-anomali (300-500 mV)
 - svak SP-anomali (100-300 mV)
 - meget svak SP-anomali (≤ 100 mV)
- antatt forløp av IP-anomali
- .-.- tolket grafitt-kontakt

KENOR A/S
GEOFYSISK TOLKINGSKART, IP/RP/SP
GJEDDEVANN, PASVIK
SØR-VARANGER, FINNMARK

NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
TRONDHEIM

MÅLESTOKK	MÅLT T.L./T.S.	AUG. 1995
	TEGN T.L.	SEPT. 1995
	TRAC	
	KFR	

1: 2 500

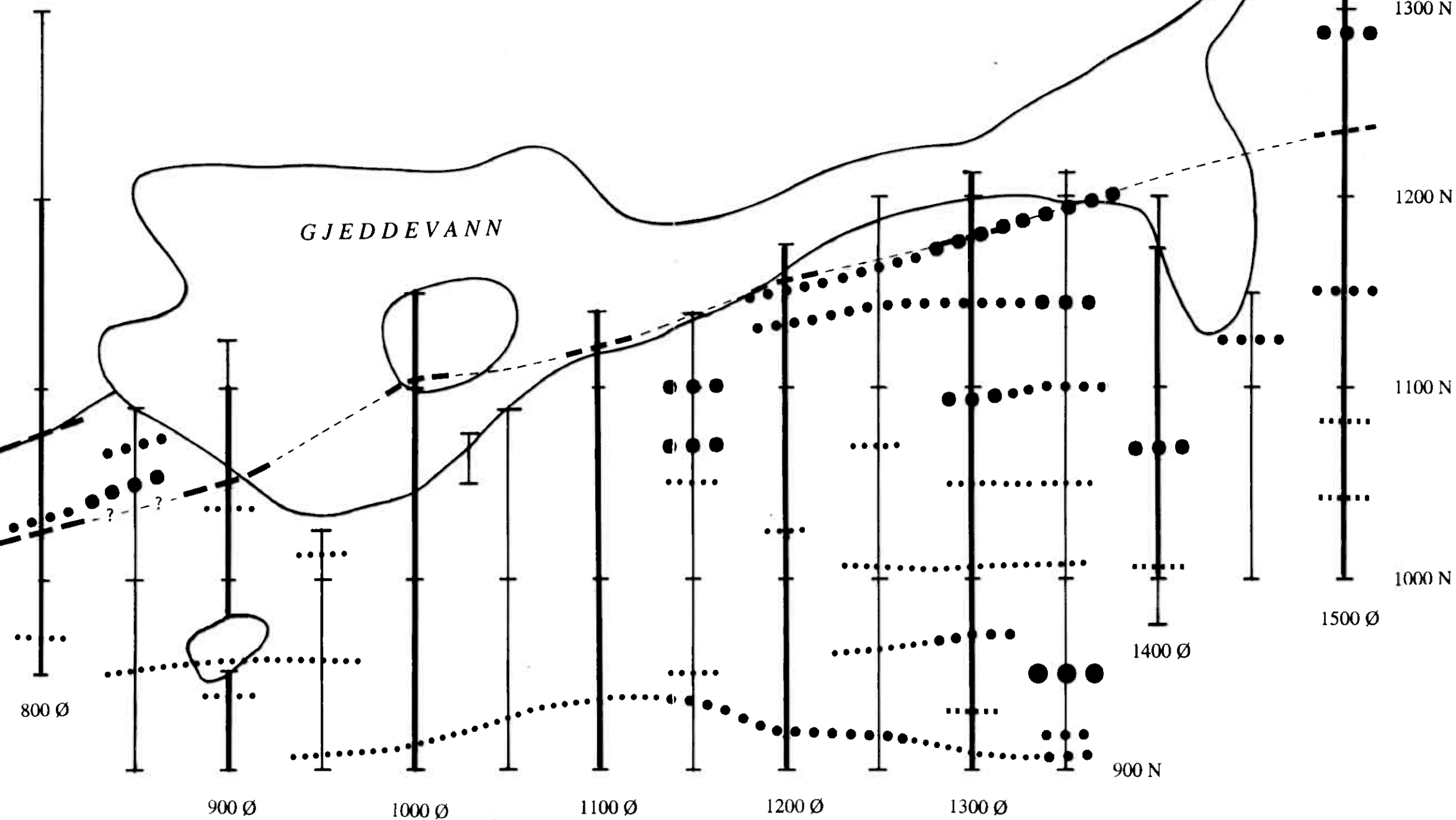
TEGNING NR
95.119-06

KARTBLAD NR
2333 I



TEGNFORKLARING

- +— målt profil VLF/MAG
—+— målt profil MAG.
- VLF**
- meget sterk VLF-anomali ($\geq 30^\circ$)
- - - sterk VLF-anomali ($20-30^\circ$)
- - - - - svak VLF-anomali ($10-20^\circ$)
..... meget svak VLF-anomali ($< 10^\circ$)
- MAG**
- ● ● meget sterk Mag.-anomali (≥ 800 nT)
● ● ● sterk Mag.-anomali (200-400 nT)
● ● ● ● svak Mag.-anomali (100-200 nT)
..... meget svak Mag.-anomali (≤ 100 nT)



KENOR A/S
GEOPYSISK TOLKINGSKART, VLF/MAG.
GJEDDEVANN, PASVIK
SØR-VARANGER, FINNMARK

NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE
TRONDHEIM

MÅLESTOKK 1: 2 500	MÅLT TL./TS	AUG 1995
	TEGN TL.	SEPT. 1995
	TRAC	
	KFR	
TEGNING NR 95.119-07	KARTBLAD NR 2333 I	

Leiv Eirikssons vei 39
Postboks 3006, Lade
7002 Trondheim
Tlf: 73 90 40 11
Telefax: 73 92 16 20
Telex: 55417 NGU N

